

- 1) tyske Statsborgere,
- 2) statsløse, som selv eller hvis Forældre senest har været i Besiddelse af tysk Statsborgerret,
- 3) Personer, der som Flygtninge ved tysk Foranstaltning er ført her til Landet, eller som i øvrigt opholder sig her uden at være i Besiddelse af dansk Opholdstilladelse, medmindre andet i det enkelte Tilfælde ved Lov bestemmes.

Saa vel i § 1 som i § 2 blev Ordene »og indtil den 31. December 1947« indføjjet i Folketinget.

§ 3. Bestemmelsen i § 5, 2. Pkt., i Loven af 18. April 1925 kommer ikke til Anvendelse paa den, der har erhvervet tysk Statsborgerret i Tiden fra og med den 9. April 1940 og indtil den 31. December 1947, medmindre andet i det enkelte Tilfælde ved Lov bestemmes.

§ 3 blev udtaget af Lovforslaget i Landstinget, men gindsat i Folketinget med den Ændring, at Ordene »i Tiden fra og med den 9. April 1940 og indtil den 31. December 1947« erstattede Ordene »efter den 8. April 1940« i det oprindelige Lovforslag.

§ 4. Den, som inden Lovens Ikrafttræden havde erhvervet dansk Indfødsret i Medfør af §§ 2 eller 3 i Loven af 18. April 1925, anses dog, saafremt han senest den 31. Oktober 1946 indgiver Andragende om at bevare dansk Indfødsret, og saa længe han opholder sig her i Riget, for dansk, indtil der er truffet Afgørelse om Andragendet. Det samme gælder den, som inden Lovens Ikrafttræden havde erhvervet tysk Statsborgerret, men som i Medfør af § 5, 2. Pkt., i Loven af 18. April 1925 havde bevaret dansk Indfødsret.

Indenrigsministeren meddeler den, der har indgivet Andragende som i Stk. 1 omhandlet, Bevis herfor. Beviset gælder i 12 Maaneder, medmindre der forinden er truffet Afgørelse om Andragendet. Er Afgørelse ikke truffet inden 12 Maaneder, forlænges Bevisets Gyldighed med indtil 3 Maaneder ad Gangen.

Indenrigsministeren kan bemyndige Amtmændene (i København Magistraten) og Politimestrene til paa sine Vegne at udfærdige Beviserne.

§ 4 blev indsat i Landstinget. Sidste Punktum i Stk. 1 tilføjedes dog i Folketinget.